

מ"ת 3788/09/17 - זוהר מוקלד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3788-09-17 מדינת ישראל נ' מוקלד(אסיר)
תיק חיצוני: 407393/2017

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש באמצעות ב"כ עו"ד זוהר מוקלד (אסיר)
חאתם סעב
נגד
משיבה
באמצעות ב"כ
עו"ד אייל עמאר

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית בהם נתון המבקש.

בהתאם לכתב האישום, ביום 11.9.17, בסמוך לשעה 11:25, נהג המבקש ברכב פרטי מסוג "יונדאי", מ.ר. 7968613, בכפר "אבו סנאן", ללא רישיון נהיגה כלל וללא רישיון רכב תקף וכשהוא פסול לנהיגה בתיק פל"א 982-05-15, בביהמ"ש בעכו. גזר הדין ניתן למבקש בנוכחותו, ועבירת המקור גם היא - נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ואי ציות לאות שוטר במדים.

המבקש נעצר ביום 11.9.17.

ביום 19.9.17 נעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו. נוכח ערר שהגיש המבקש לביהמ"ש המחוזי הוחזר התיק לביהמ"ש קמא לבחינת חלופת מעצר. ביום 2.10.17 שוחרר המבקש למעצר בית מלא באבו-סנאן, בפיקוחם של שלושה מפקחים - מר עבאס נזיה, מר מוקלד עדנאן ומר חסיב מוקלד.

ביום 10.12.17 הוגשה הבקשה דנא.

בבקשה טען ב"כ המבקש כי בתיק העיקרי הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה המבקש, הוגש כתב אישום מתוקן והמבקש נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר טרם גזירת דינו. דיון בטיעונים לעונש קבוע ליום 15.4.18.

עוד נטען כי מאז המעצר פרנסתו של המבקש נפגעה וכי המבקש לא הפר עד היום את תנאי השחרור והוכיח כי ניתן לתן בו אמון.

ב"כ המבקש הפנה לפסיקה לפיה בדרישת הזמן יש גם להביא בחשבון את הזמן אשר צפוי לחלוף עד לתחילת משפטו של המבקש וכן פסיקה לפיה על מנת להאריך מעצר לתקופה של למעלה מתשעה חודשים ל - 90 יום נוספים, עוצמת

עמוד 1

השיקולים הנדרשת להצדקת הארכת המעצר גוברת עם חלוף הזמן.

בדיון שהתקיים לפני ביום 24.12.17, חזר הסנגור על בקשתו וטען כי זכותו של המבקש, לאחר שהודה, ומשלא הפר עד היום את מעצר הבית בו הוא שוהה, לנסות ולעלות על דרך המלך, בכך שתתאפשר לו יציאה לעבודה על מנת לפרנס את אמו ושתי אחיותיו.

המפקח שהוצע הוא מעביד קודם של המבקש בעבודות בנייה והמבקש עבד עמו במשך כ-5 שנים. בנוסף, המפקח פיקח על המבקש מאז הוא שוהה במעצר בית. למפקח ישנם 4 עובדים - הוא, אביו, אחיו, והמבקש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה. נטען כי מאז שחרורו למעצר בית ועד הדיון לא חלף זמן ניכר וכי ב"כ המבקש לא הצביע על שינוי מהותי בנסיבות.

נטען כי כנגד המבקש 2 מאסרים מותנים, האחד בן 7 חודשים והשני 3 חודשים. זהו אינו המקרה הראשון בו המבקש נוהג לכאורה ללא רישיון. עדיין קיימת מסוכנות למרות ששחרר למעצר בית מלא בפיקוח וההליכים רחוקים מסיום.

כן התנגדה המדינה למפקח המוצע בטענה כי הפיקוח אינו ישים מאחר שהמפקח הוא קבלן בניין שעובד במקביל במס' בתים. בעבודת טפסנות, בה עובד המבקש, נטען, לא ריאלי כי המפקח יהיה צמוד למבקש מאחר שהמפקח מנהל את אתר הבניה.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "**נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**".

לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, אני מוצאת כי יש מקום להיענות לה באופן חלקי.

אפשרות יציאה לעבודה

הפסיקה הכירה בכך כי יש מקום לאפשר יציאתו של משוחרר למעצר בית לעבודה, ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס ציבורי כדוגמת סיכון לציבור או חשש לשיבוש הליכי משפט, ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותו.

כך קבע ביהמ"ש בבש"פ 6821/13 **אריה האס נ' מדינת ישראל**:

"אכן, כאשר אדם שוהה במעצר בית ללא היתר לצאת לעבודה, מחרף מצבו הכלכלי ביחס ישר לאורך התקופה בה אינו עובד (ראו למשל: בש"פ 5825/06 גולדבלט נ' מדינת ישראל, פס' 8 (29.8.06)). לאור זאת, **לא אחת הכירו בתי המשפט בצורך של נאשם הנתון במעצר בית במסגרת חלופת מעצר, להשתלב במסגרת תעסוקתית שתבטיח לו פרנסה ותעסוקה בשלב בו מתקיים הליך משפטי בעניינו. זאת, ככל שהדבר לא פוגע באינטרס ציבורי כדוגמת סיכון לציבור או חשש לשיבוש הליכי משפט, ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותו** (ראו למשל: בש"פ 1565/07 אלוקיל נ' מדינת ישראל (27.2.07); בש"פ 2857/06 ממן נ' מדינת ישראל, פס' 5-7 (11.4.06))." (הדגשה שלי - א.ט.ג.)

דברים דומים השמיע ביהמ"ש בבשפ 4266/14 נעים אל סאנע נ' מדינת ישראל:

"בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שעניינה מעצר או שחרור, **נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיים איזון ראוי בין עוצמת הפגיעה בזכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי.** כך כאשר מצוי נאשם במעצר עד לתום ההליכים, כך גם כאשר משוחרר נאשם תחת תנאים מגבילים. אכן, "גם מעצר בית מלא מגביל את חירותו [של הפרט] ופוגע ביכולתו לפרנס את עצמו ואת משפחתו התלויה בו" (בש"פ 4275/14 טוויל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (2.6.2014); ראו גם בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (8.8.2011)). **לא פעם הוטעם כי יש לייחס חשיבות ליכולתו של נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לפרנס את עצמו ולדאוג לצרכי המחיה של בני משפחתו** (ראו, למשל, בש"פ 2857/06 ממן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (11.4.2006)). אשר על כן, **ראוי לשקול במקרים המתאימים בקשת נאשם להקל בתנאי שחרורו ממעצר כדי לצאת לעבוד, ככל שהדבר לא פוגע באינטרסים ציבוריים ובתכליות המעצר** (ראו, בין רבים, בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (19.8.2007))." (הדגשה שלי - א.ט.ג.)

הגשת בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר

עיון בפסיקה מעלה כי פרק הזמן שחלף מאז החלטת המעצר ועד הגשת הבקשה לעיון חוזר נשקל כרכיב אחד במכלול הנסיבות של התיק.

בש"פ 3742/08 דיאב עובייד נ' מדינת ישראל נדחה ערר שהגיש עורר על החלטת ביהמ"ש קמא לשחררו למעצר בית חלקי חלף ביטול מלא של מעצר הבית שהוטל עליו. העורר הועמד לדין בעבירות של אי ציות לרמזור, נהיגה בזמן פסילה (שהודע לו שנפסל לצמיתות), איומים ותקיפה והכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, ושחרר למעצר בית מלא. כחודש לאחר השחרור הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו כך שיבוטל מעצר הבית המוחלט שהוטל עליו. ביהמ"ש אימץ את המלצת שירות המבחן לשנות תנאי שחרורו של העורר כך שיהיה נתון במעצר בית חלקי ואישר יציאה לעבודה בחברה בבעלות אביו 7 ימים בשבוע, בין השעות 18:00-6:00, בפיקוח אביו.

במ"ת 179-11-10 מדינת ישראל נ' יאסין(עציר) ואח' החליט כב' השופט ר' שפירא להקל בתנאי המעצר של המבקש ולאפשר יציאתו לעבודה כשלושה חודשים לאחר שניתנה החלטה בעניין שחרורו למעצר בית. כנגד הנאשמים - יאסין אחמד ומוחמד הוואש (להלן: "הנאשם האחר" ו"המבקש" בהתאמה) - הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של

הריגה, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, חבלה חמורה, מהירות מופרזת, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, וכן יוחסו לנאשם האחר עבירות של הפקרה לאחר פגיעה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רשיון נהיגה. בית המשפט הורה על שחרורו של המבקש ממעצר לחלופת מעצר בית מלא, בפיקוח מפקחים ובפיקוח אלקטרוני. המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר בה עתר להקל בתנאי שחרורו ולאשר את יציאתו לעבודה. כשלושה חודשים לאחר החלטתו נעתר ביהמ"ש לבקשת המבקש לאפשר את יציאתו לעבודה, על אף הזמן הקצר שחלף מאז ששחרר, זאת נוכח הזמן הרב שעומד לחלוף עד שיקודם הדיון בעניינו של המבקש ומאחר שהמבקש ללא עבר פלילי. כן מצא ביהמ"ש כי המפקח שהוצע ראוי.

בעניינו, אמנם פרק הזמן שחלף מאז שוחרר המבקש למעצר בית, הוא קצר יחסית - כשלושה חודשים - אולם כפי שמסרה המאשימה בדיון שהתקיים לפני - ההליכים בתיק העיקרי רחוקים מסיום (עמ' 22 לפרו', ש' 19-20). דיון בטיעונים לעונש נקבע ליום 18.4.18.

בנוסף, המבקש הודה במיוחס לו ובזמן שחלף מאז שוחרר למעצר בית מלא, לא נרשמו הפרות מצד המבקש בתנאי שחרורו למעצר בית.

לא נעלם מעיני עברו התעבורתי המכביד של המבקש. עם זאת, כאמור לעיל, בתי המשפט הכירו בצורך של הנאשם הנתון במעצר בית, במסגרת חלופת מעצר, להשתלב במסגרת תעסוקתית שתבטיח לו פרנסה בשלב בו מתקיים ההליך המשפטי בעניינו, ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס הציבורי ובכפוף לתנאים אשר יאיינו את מסוכנותו.

ב"כ המבקש טען בפני כי יש לתן הזדמנות למבקש לצאת לדרך חדשה ולהשתלב במעגל התעסוקה.

בנסיבות שצינתי לעיל - משכו של ההליך בתיק העיקרי, הודיית המבקש והעדר הפרות מצידו - סבורני כי ניתן לבחון את בקשתו לשנות בתנאי השחרור שנקבעו בעניינו.

יצוין כי ככל שהדבר נוגע לזהות המעסיק/המפקח המוצע, המפקח מר נזים עבאס הותיר בי רושם של אדם שראוי לתת בו אמון. המפקח מכיר את המבקש, מפקח עליו מאז שוחרר למעצר בית, והמבקש עבד אצלו בעבר במשך כ- 5 שנים. המפקח התחייב לפקח על המבקש באופן הדוק. עם זאת, סדרי עבודתו כקבלן בניה יוצרים קושי מסוים בפיקוח על המבקש מאחר שהמפקח מנהל מס' פרוייקטים במקביל. הוא אמנם התחייב בפני כי המבקש יהיה צמוד אליו לכל מקום אליו יפנה, אך סבורני כי יש להגביר את התמריץ של המבקש להקפיד בקיום התנאים בדרך של הגדלת הבטוחה הכספית שניתנה להבטחת תנאי השחרור, ובכך יהיה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש.

לסיכום, נוכח הפיקוח שהוצע והעדר הפרות בתנאי השחרור, מצאתי כי האיזון בין עוצמת הפגיעה בזכות לחירות והפגיעות הנלוות לה לבין תכלית המעצר, מטה - בנקודת הזמן הנוכחית - את הכף כדי לאפשר למבקש לצאת ולעבוד בפיקוח הצמוד המוצע.

בהתאם, אני מורה כדלקמן:

אני מורה כי המבקש יהא רשאי לצאת ממעצר הבית לצרכי עבודה (עבודות בנייה) בפיקוחו של מר נזים עבאס. בימים א'-ה' בין השעות 06:00 - 18:00. בכל הימים והשעות האחרות ישהה המבקש בתנאי מעצר בית, כפי שהוחלט בתנאי השחרור.

המפקח מר נזים עבאס, יחתום על ערבות נוספת של צד ג' בגובה של 10,000 ש"ח לפקח על המבקש מרגע יציאתו מהבית באבו סנאן, ועד חזרתו, ולמלא אחר התחייבויותיו.

כדי להבטיח את השמירה על התנאים החדשים, ביחד עם שמירה על יתר התנאים שנקבעו בהחלטת השחרור מיום 2.10.17, אני קובעת כי על המבקש להפקיד בטוחה כספית נוספת על זו שהופקדה, בסכום נוסף של ₪ 1,500 במזומן. להבטחת הקפדה על תנאי השחרור.

בכפוף לביצוע ההפקדה הנוספת וחתימת המעסיק על ערבות צד ג', יוכל המבקש לצאת לעבודה בשעות ובימים שצוינו לעיל.

המבקש מוזהר כי כל הפרה של האמור בהחלטה השחרור, תביא למעצרו באופן מיידי.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.